

Переконання та уподобання

Вступ

Нам буде корисно розмежувати для себе дорогоцінні біблійні переконання, яких ми маємо триматися, та уподобання або й упередження, які ми собі накопичили навіть попри те, що у них необов'язково є якесь біблійне підґрунтя. Біблійні тексти, які варто було б прочитати з огляду на цю тему, — це Римлян 14:1, Филип'ян 1:17 та Юди 3. У цих місцях Писання сказано серед іншого про доктрини і лжевчення та відмінність між ними.

Наша ціль. У цій лекції ми спробуємо дати відповідь на запитання

«Що таке переконання?»

- I. Принципи — абсолютні та обов'язкові до дотримання
- II. Уподобання
- III. Упередження — емоційні та конфесійні

I. Принципи — абсолютні та обов'язкові до дотримання

Переконанням ми називаємо принцип або біблійний абсолют. Саме біблійний принцип, а не просто метод, теорію чи якусь дію. **Принцип.** І це біблійний **абсолют**. У Біблії сказано, що «без пролиття крові не має відпущення» (Євреїв 9:22). Це абсолютний біблійний принцип. Ми зараз ведемо мову про фундаментальні біблійні істини, які є основою віровчення і з якими погоджуються всі християни, що вірять у Біблію. Чи відкривається нам Бог у трьох особах: Отець, Син і Святий Дух? Усі фундаментальні християни, які вірять у Біблію, з цим будуть згодні. Принципи поділяються на два типи.

- A. Абсолютні принципи
- Б. Принципи, обов'язкові до дотримання

A. Абсолютні принципи

Для нас усіх спільними є п'ять абсолютних принципів.

1. Біблія.

Звісно, ми можемо пояснити, про що йдеться. Це Боже Слово. Його оригінал натхненний Богом. Воно не містить помилок. Таким чином, Біблія є одним із абсолютних принципів, у які мусить вірити кожен християнин. Якщо ви не вірите в Біблію, ви не можете бути християнином.

2. Бог.

Коли ми говоримо про Бога, ми маємо на увазі Бога, який існує від віку. Ми маємо на увазі Творця цілого всесвіту, який існуватиме вічно. Він є любов. Він невидимий тощо.

3. Христос.

Христос, Син Божий, суцільний до закладіння світу. Він прийняв тіло, був зачатий Святим Духом та народився від Діви Марії. Він був безгрішний і помер на хресті як жертва за інших, проливши Свою дорогоцінну кров на викуп за багатьох. Він воскрес із мертвих і вознісся на небо, і нині сидить праворуч Бога Отця. Він прийде знову.

4. Викуплення.

Викуплення — це спасіння лише через кров Ісуса Христа. У Біблії сказано, що прощення завдяки цій крові ми отримуємо лише через віру. Ісус Своєю кров'ю заплатив за нас, таким чином нас викупивши. Ми

нічого не можемо до цього додати: ні молитви, ні читання Біблії, ні відвідування церкви, ні намагання бути достойною людиною. Викуплення сталося виключно завдяки тому, що здійснила кров Ісуса Христа на хресті Голгофи.

5. Виправдання.

Це слово походить від слова «виправдовувати». Я не досконалий. Я грішив. Але колись Бог запитає мене: «Маєш квиток?» Чи маю квиток для входу на небо? Я скажу: «Так! Я маю вхідний квиток!» Цим квитком є визнання своїх гріхів, прийняття спасенного омивання в Ісусовій крові, яка приносить прощення. Жодна інша відповідь не годиться. Тож квиток у мене є. А потім Бог запитає Господа Ісуса: «Чи це правда?» І тоді вони знайдуть моє ім'я у Книзі життя. Ісус виправдав нас перед Богом, записавши наше ім'я в Книзі життя Агнця в день нашого спасіння. Я цілком упевнений, що ім'я Авраама Байбла записане в Книзі життя Агнця!

Це фундаментальні принципи, принципи абсолютні. Культ та секти цих принципів **не приймають**. Інші релігії цих принципів не приймають. Мормони мають Біблію, а до неї ще книгу Мормона. Біблії їм не достатньо. А харизматики такої проблеми не мають, тому вони не секта, не культ. Харизматики цілком вірять у всі ці абсолютні. Інші конфесії вірять у всі ці абсолютні, а *секти та культи* — ні. Мусульмани вірять у Бога, тому відповідно до пункту 2 вони могли б уважатися християнами. Проте вони не вірять у третій пункт, який стосується Христа. Є інші конфесії, які називають себе християнами, проте вони не вірять у четвертий пункт щодо викуплення. Якщо ж людина погоджується з усіма цими принципами, то ви можете знати, що це брат або сестра в Христі.

Б. Принципи, обов'язкові до дотримання

Ці абсолютні принципи є підґрунтям для дій, які нам наказано виконувати.

1. Десять заповідей.

Вони дані нам для того, щоб ми своїми діями змогли показати, що віримо в абсолютні принципи.

2. Найбільша заповідь.

У Повторенні Закону 6:1–15 сказано, що ми маємо вірити лише в Єдиного Бога, маємо хвалити Його, вшановувати Його та постійно навчати про Нього наступні покоління дітей та внуків.

«І слухай, Ізраїлю, і пильнуй виконувати це, щоб було добре тобі, і щоб ви сильно розмножились, як прирік був Господь, Бог батьків твоїх, дати Край, що тече молоком та медом. Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш Господь один! І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю! І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм. І пильно навчиш цього синів своїх...» (Повторення Закону 6:3–7).

І далі про те, як саме їх навчати. Це найбільша заповідь. *Люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю!* Це, звісно, повторюється і в Новому Заповіті. А тому це дія, **обов'язкова до виконання**. Якщо ви вірите в абсолютні принципи, ви **повинні** їх виконувати. А якщо не виконуєте, то, вочевидь, і не вірите.

3. Велике доручення.

Велике доручення було дано нашим Господом Ісусом Христом. Матвія 28:19–20: *«Тож ідіть, і навчіть всі народи, хрестячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку»*. До певної міри це розширення найбільшої заповіді: найбільша заповідь стосується роботи з власною родиною, а Велике доручення — роботи в інших країнах, інших місцях, серед інших народів та людей, яких ми раніше не знали, та донесення до них тих абсолютних принципів, про які ми ведемо мову.

4. Загальні обов'язкові дії.

Наприклад, ми читаємо: *«Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі»* (1 Солунян 5:18), та *«Послух ліпший від жертви»* (1 Самуїлова 15:22). Окрім цих, є ще чимало принципів, обов'язкових до виконання.

Цей розділ ми хочемо закінчити таким твердженням: «Принципи закладають основу для переконань». Якщо у вас цих принципів немає, то ви, напевно, у в'язницю за них не захочете піти... А з іншого боку, якщо у вас ці принципи є, якщо вони є неусувною частиною вашої віри, тоді за них варто твердо стояти. Церква, до якої ви ходите, буде вимагати від вас дотримання цих принципів.

II. Уподобання

- А. Примежові поняття
- Б. Розрізнення між принципами та вподобаннями
- В. Приклади уподобань
- Г. Підсумок

А. Примежові поняття

У Римлян 14:1 сказано: «Слабого в вірі приймайте, але не для суперечок про погляди».

1. Це не абсолют.

Для більшості віруючих людей інші мови — це питання *уподобань*, це не *абсолют*. Мені здається, що у Біблії дуже чітко простежується думка про те, що інші мови не є абсолютом. Але не кажіть мені, що інші мови — це зло, тому що в Біблії зазначено, що християни таки говорили іншими мовами. У Біблії це є. У Біблії ми читаємо, що були ті, хто омивав ноги. І сьогодні є такі віруючі, у яких є вмивання ніг. Є ще чимало всього, що не видається за абсолютну біблійну вимогу.

2. Змінні уподобання, які не стосуються моралі.

Одному *до вподоби* одне, іншому *до вподоби* інше. Такі *уподобання* не стосуються моралі та можуть змінюватися. Один християнин вважає так, а інший — якось інакше, але він усе одно християнин. Є групи християн, які всім загалом можуть думати так: «Ой! Як це жахливо — стояти в церкві та плескати в долоні!» А є інші, яким здається, що славити Бога та піднімати руки — це чудово. Такі думки можуть змінюватися. Цілком можливе таке, що ті, хто зараз не визнає плескання в долоні або підняття рук, скажімо, через два роки дізнаються щось нове, і їм почне здаватися, що і те, і інше є прийнятним.

Якось я попросив групу людей помолитися сидячи. З-поміж присутніх устав і вийшов з кімнати один чоловік, бо він вважав, що молитися сидячи — це гріх. Але він помилився, бо, назвавши це гріхом, він підніс форму молитви до рівня абсолютного принципу. А це не абсолютний принцип. Давид молився сидячи, і у Біблії немає жодного місця, де було б написано: «Якщо ти сів для молитви, то ти чиниш зле». Тут все зводилося лише до уподобань цього чоловіка. Ви ведете за собою інших людей, і тому вам, напевно, дуже важливо розуміти ці моменти. Вас багато критикують. Серед вас, можливо, є ті, хто допомагає в чомусь адвентистам чи п'ятдесятникам. Вас розпитують про харизматиків і все інше, а тому вам треба знати щось про відмінності.

Б. Розрізнення між принципами та вподобаннями

Ми зараз поговоримо про те, що потрібно робити, щоб розрізнити принципи та вподобання. Що потрібно робити, щоб розрізнити *принципи* та *вподобання*? Як провести межу між цими двома поняттями? **Ви мусите їх розрізнити!** У Біблії сказано: «Силкуйся поставити себе перед Богом гідним, працюючи бездоганним, що вірно навчає науки правди» (2 Тимофія 2:15).

1. Потрібна інтелектуальна чесність.

Ви вже чули лекцію на тему молитви, у якій ішлося про різні підходи до молитви. Є люди, яким здається, що про важливе у молитві потрібно голосно кричати, а коли щось менш важливе, тоді можна молитися звичайним голосом. Але так молилися священники Ваала на горі Кармел перед Іллею. Точнісінько так само. Так моляться язичники. Інтелектуальна чесність підштовхує нас до думки, що це не може бути правильним. Це не може бути абсолютним принципом.

2. Необхідно визнавати розбіжності в думках.

Різні люди дотримуються різних думок. Після одруження мені довелося навчитися того, що (о диво понад дивами!) іноді моя дружина має рацію! Перед весіллям, щоправда, я думав, що вона має рацію весь час. А після весілля виявилось, що іноді таки це трапляється. Нам потрібно було навчитися погоджуватися з тим, що ми буваємо незгодні. Одна з церков, які мене підтримують, дотримується вчення, щодо якого я маю дещо іншу думку. Пастор тієї церкви якось сказав мені:

«Проаналізувавши все остаточно, хіба не погодитеся, що все є саме так?» Я йому відповів: «Знаєте, брате, остаточно все проаналізувавши, ні, не погоджусь». І він повинен дозволяти людям мати різні думки. Це одна з найчудовіших рис християнського життя. Навіть Ісус Сам казав: «*Я вже більше не буду рабами вас звати... А вас назвав друзями Я...*» (Івана 15:15). Якщо у нас, скажімо, п'ятдесят людей у кімнаті, то це значить, що тут п'ятдесят різних думок. П'ятдесят окремих, **відмінних від інших** стосунків з Ісусом.

3. Потрібно навчитися мислити самотійно.

Не задовольнятися лише тим, що сказав Авраам Байбл. Чи лише тим, що сказав пастор вашої церкви чи обласний пресвітер. Чи тим, що сказав ваш директор. Брати та сестри, ми ведемо мову про особисті стосунки з Ісусом Христом. Я не можу вас довести до неба. Я не зможу нічого сказати на ваш захист на засіданні вічного суду. Тут лише ви — ви та ваші *стосунки* з Господом Ісусом Христом через силу Святого Духа.

В. Приклади уподобань

1. Господня вечеря.

Чимало християн думають, що вони потраплять на небо завдяки тому, що споживають Господню вечерю. Одна віруюча людина розповіла мені, що у молодості вона довідалася в церкві, що хліб не можна жувати, бо це тіло Христа, і якщо розжовувати Господню вечерю, то буде жуватися Господнє тіло. Зараз ця людина вже зрілого віку і в це більше не вірить. На небо можна потрапити як з Господньою вечерею, так і без неї. Можливо, споживати її — це гарно. Можливо, це добре. Можливо, це корисно. Але це не обов'язково для того, щоб потрапити на небо. Є церкви, у яких Господня вечеря буває дуже рідко.

Ще один приклад — хрищення.

2. Форма хрищення.

Більшість християн погоджуються з тим, що хрищення є вимогою. Проте є церкви, які не вважають його обов'язковим. Є церкви, які переконані, що хрищення слід здійснювати у проточній воді. Інші вважають, що хрищення має здійснюватися лише у якийсь певний спосіб, наприклад, триразовим зануренням або лише окропленням.

3. Вічне спасіння.

Є люди, які вважають, що людина, одного разу попросивши прощення в Ісуса Христа, беззастережно потрапляє на небо. І немає значення, скільки гріхів вона вчинить, яке життя вона вестиме — вона беззастережно потрапляє на небо. Інші вважають, що після того, як людина отримала прощення гріхів, у неї може статися, так би мовити, духовне розлучення. Вони вірять, що спасіння залежить не від добрих справ, а від *тривання* віри людини. Але це вподобання. Одна конфесія вірить так, інша — інак.

4. Дари християн.

Є чимало різних тлумачень та вподобань щодо духовних дарів.

Але все це питання вподобань. Ми можемо дотримуватися різних думок, але залишатися братами та сестрами у Христі.

Г. Підсумок

Принципи — це **головне**. Уподобання — це **другорядне**. Принципи не змінюються. Уподобання **можуть** змінюватися. Більшість із вас дотримується думки, що Господню вечерю слід проводити якомога частіше. Але, можливо, через три роки дехто з вас більше не думатиме, що це так необхідно. Ми стаємо старшими, наші вподобання змінюються, але принципи мають залишатися тими ж.

III. Упередження — емоційні та конфесійні

Упередження — це, як правило, перетворення *вподобання у принцип*. Тут ми розглянемо два підрозділи.

- А. Емоційні упередження
- Б. Конфесійні упередження

А. Емоційні упередження

Ми маємо схильність ставитися до своїх емоційних уподобань як до принципів. Дві різні людини можуть читати один і той самий вірш з Біблії, і кожна з них прийде до своєї думки, від якої не захоче відступитися. Нам потрібно навчитися розуміти наших братів і сестер. Потрібно зрозуміти, що Господні піхота, флот та військово-повітряні сили складаються з багатьох різних полків. Але мені доводилося чути про кількох наших братів, які відкидають харизматиків, але приймають мормонів. Це серйозна помилка, тому що вподобання вони піднесли до рівня вчення. Мормони пристойно вдягаються та поведуться дуже скромно, а тому нам може здатися, що вони дуже на нас схожі. Нам потрібно навчитися стояти разом з іншими християнами проти того, що однозначно є злом. Емоційні упередження — це зазвичай питання *особистих* уподобань.

Б. Конфесійні упередження

1. *Власна велич.*

Іноді буває таке, що люди забагато уваги звертають на ті чи інші фундаментальні поняття та роблять їх непомірно великими. Щоб показати, що вони відрізняються від інших у кращий бік, вони перебільшують свої позитивні риси, свої доктрини.

2. *Власна унікальність.*

У багатьох конфесіях це виявляється у тій чи іншій формі проведення хрищення та богослужінь. Цим вони показують, що вони не такі, як інші, вони кращі. Через свою науку в них створюється враження, що уподобання насправді є принципами.

3. *Власна слабкість.*

Упередження виникають через певні відчуття слабкості.

а) Страх перед іншими через незнання.

Є церкви, які через своє відчуття незахищеності відкидають будь-які ідеї іззовні: від представників Заходу, від інших конфесій тощо. На Далекому Сході мені довелося якось зустрітися з кількома керівниками служінь, які розповіли мені про те, що їхнє церковне керівництво розробило перелік із двадцяти пунктів, що підпадають під повну заборону. Контакти з іноземцями із Заходу заборонені. Прослуховування західної християнської музики чи проповідей заборонено. Проведення будь-якої євангелізаційної роботи, яка потребує дозволу влади, заборонено. Благівістя у державних установах заборонено. Посідання керівних посад на підприємствах заборонено, тому що це компроміс зі світом. Медична практика заборонена, тому що це загроза статевих збочень. І далі у цьому списку було ще багато, багато пунктів.

б) Перебільшені відмінності.

Наприклад, іноді перебільшують відмінності між реєстрованими і нереєстрованими церквами. Багато західних місіонерів, з якими мені випадало поговорити, кажуть про те, що відмінності між баптистами та п'ятдесятниками виявилися *значно* перебільшеними. Усі відмінності, за їхніми словами, зводяться лише до форми молитви та, звісно, говоріння мовами. Інші ж відмінності виявилися надмірно перебільшеними.

в) Інтелектуальна пиха.

Цю проблему пережила колись православна церква. Це сталося, здається, близько 450 років тому, коли було оновлено переклад Біблії. Церква розкололася, і зараз є православна церква і старообрядці. Більшість старообрядців, наскільки я знаю, опинилася в Сибіру. Мені доводилося з ними зустрічатися. Сьогодні в Америці відбувається те ж саме. Церкви розділяються через так званий Дозволений або Авторизований переклад короля Якова. Нові переклади Біблії будуть з'являтися весь час, і значення певних уривків буде розумітися по-новому. Я чув, як одна жінка казала про переклад короля Якова (хоча так можна було сказати про будь-який усталений переклад): «Якщо переклад короля Якова підходив апостолу Павлові, то й мені підійде». Вона, певно, навіть і не здогадувалася, що апостол Павло не розмовляв англійською. Я мав справу з багатьма різними перекладами на різні мови і дійшов висновку, що здебільшого різні переклади доволі точні. У них сказано одне й те ж саме дуже схожими словами. І я хочу просто дякувати Богові за цих побожних людей, побожних перекладачів, які своє серце спрямували на те, щоб усе зробити правильно.

Не існує такого поняття, як переконання певної конфесії.

IV. Переконання

Визначення: переконання — це відповідність до біблійного абсолюту.

А. Біблійні герої, які відстоювали свої переконання

Давид, Рут, Естер, Мордехай.

Б. Герої віри, які заплатили за свої переконання

Дванадцять апостолів.

Мученики ранньої Церкви та інші, наприклад Вікліф з Англії, Ян Гус із Чехії, Мартин Лютер з Німеччини тощо.

В. Сучасні герої, які мають стояти за свої переконання

У минулому столітті за віру в Христа полягло більше людей, ніж було всіх мучеників за всі попередні століття. Ці люди стали на захист Євангелії. Вони завзято відстоювали віру. Стояли — захищали — боролися — вмирали. Не існує такого поняття, як переконання певної конфесії.

Підсумок

Чимало вірувань баптистів є насправді лише вподобаннями. Чимало вірувань п'ятдесятників є насправді лише вподобаннями. Чимало вірувань адвентистів сьогомого дня є насправді лише вподобаннями. Не гайте свого часу на суперечки про вподобання. Набувайте собі друзів, а не ворогів серед братів у Господі. Ми маємо такий напівжартівливий вислів: «Своїх пораних добиває лише церква». Не робіть цього.

Не треба сідати в тюрму лише через те, що ви п'ятдесятник чи баптист. Натомість треба зрощувати міцні переконання щодо біблійних абсолютів. Бо захищати варто саме їх. Іти на компроміс щодо них ніколи не можна. Хай би там що, а за біблійні абсолюти потрібно стояти. Це ваше переконання. Спілкуючись з друзями або іншими людьми, ви маєте пам'ятати про три моменти: уподобання, упередження та переконання. Чи стосується ваша розмова переконань? Можливо, ваш співрозмовник говорить про вподобання? Чи, можливо, він просто виявляє свої упередження? Можливо, вам варто зупинитися та проаналізувати, що ви насправді говорите самі, і подумати: «Секунду!! А чи не я тут упереджений?» — перш ніж сперечатися так, щоб аж лице палахкотіло.

***Не треба сідати в тюрму лише через те,
що ви п'ятдесятник чи баптист.
Натомість треба зрощувати міцні пере-
конання щодо біблійних абсолютів.
Бо захищати варто саме їх.***

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Складіть повний перелік своїх переконань. ☐
- Розкажіть принаймні одній людині про відмінність між переконаннями та уподобаннями. Зробіть наголос на тому, чому важливо їх розрізняти. ☐